

ת"פ 17706/10/14 - מדינת ישראל נגד שאדי זועבי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 17706-10-14 מדינת ישראל נ' זועבי

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה, מחלקה פלילית

נגד

הנאשם

שאדי זועבי

ע"י ב"כ עו"ד יוסף ח'ורי

גזר דין

הערת מבוא כללית

תיק זה נדון בפני כב' השופט משה גלעד והנאשם אף הודה בפניו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בדין על ידו. עקב צאתו של השופט גלעד לחופשה, ובהסכמת הצדדים ובאי כוחם, הועבר הליך הטיעון לעונש וגזירת דינו של הנאשם לדיון בפני.

העבירות בהן הורשע הנאשם וכתב האישום המתוקן

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת מעשה מגונה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) + סעיף 345(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); הטרדה מינית והתנכלות לפי סעיף 3(א)(1)(2)(3)(4)(5)(א) + (ב) + סעיף 4 + סעיף 5(א)(ב)(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח - 1998 (להלן: "**חוק למניעת הטרדה מינית**"); וסחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן אשר הוגש במסגרת הסדר טיעון, במהלך חודש מאי 2014 פתח הנאשם חשבון פייסבוק תחת השם הבדוי "יוסי יהב" בכוונה ליצור קשר עם בנות בגילאי 13 - 14 לצורך סיפוק צרכיו המיניים. בתקופה שראשיתה בחודש מאי 2014 וסופה ביום 26.9.14 נהג הנאשם ליצור קשר עם בנות בגילאי 13 - 14 באמצעות דף הפייסבוק, להציע להן חברות וליזום איתן שיחות, במהלך הורה להן להעביר אליו תמונות המתעדות את גופן וכן יזם עמן שיחות שעניינן מין, כל זאת לשם גירוי סיפוק וביזוי מיניים. במהלך חודש אוגוסט 2014 יצר הנאשם קשר באמצעות דף הפייסבוק עם קטינה ילידת 2001 והזדהה במרמה כיוסי יהב בן 15 וזאת בכדי שהקטינה תשתף עמו פעולה ותקיים עמו קשר. הנאשם פיתח עם הקטינה שיחה בעלת אופי מיני, במהלכה התייחס לאפיוני גופה, גילה את רצונו להיות עמה במגע מיני וביקש ממנה שתשלח לו תמונות המתעדות את גופה, כל זאת לשם גירוי סיפוק וביזוי מיניים, בהסכמתה של הקטינה שהושגה במרמה לגבי מיהותו. בעקבות דרישותיו של הנאשם מהקטינה לקבל לידי תמונות המתעדות את גופה של הקטינה ובהסכמתה שהושגה במרמה לגבי מיהותו של הנאשם, ניאותה הקטינה ושלחה לנאשם תמונה שלה בבגד

ים ומכנסים קצרים ואילו הנאשם בתגובה שב ודרש כי הקטינה תשלח לו תמונות נוספות "יותר שוות" כהגדרתו, המתעדות את גופה. ביום 9.8.14 שלח הנאשם לקטינה תמונה המתעדת את איבר מינו החשוף, כשהוא עושה כן לצורך גירוי סיפוק וביזוי מיניים. משסירבה הקטינה להמשיך בשיחותיה עם הנאשם ולשלוח לו תמונות נוספות, איים הנאשם על הקטינה שאם לא תשלח לו תמונות נוספות יפרסם את ההתכתבות הקודמת ביניהם ואת התמונה אותה שלחה לו תחת הכותרת "זונה מחפשת זיון". כמו כן, כינה אותה "זונה" והתייחס אל הקטינה התייחסות מבזה ומשפילה ביחס למיניותה. ביום 11.9.14 מימש הנאשם את איומיו ופרסם את תמונתה של הקטינה תחת הכותרת "הכי סקסית שיש בעולם" והשתתף בשיחה שהתפתחה בעקבות הפרסום, בה ציין כי הקטינה "מקבלת" וכן הציע סרטון שלה.

הטיעון לעונש

ב"כ הנאשם הגיש במסגרת ראיות לעונש את תעודת העיוור של אמו של הנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי יש לקבוע מתחם עונש הולם בין שנה ל-4 שנות מאסר בפועל ויש להשית מאסר בפועל המצוי בגבול העליון של המתחם הנ"ל. כן מבוקש להשית מאסר על תנאי משמעותי ופיצוי לטובת המתלוננת. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם שהה במעצר מיום 1.10.14 ועד ליום 22.10.14 וכי הנאשם הינו ללא עבר פלילי קודם. נטען כי ניתן ללמוד מכתב האישום כי בעוד הנאשם יליד 1994 הוא הציג עצמו כבן גילן של אותן נערות אליהן ביקש לפנות. כמו כן יצר קשר תחת שם בדוי, כל זאת כדי ליזום שיחות עם בנות בגילאים 13 - 14 שתוכנן הוא תוכן מיני. נטען כי כתב האישום מתייחס לפניה ספציפית ולקטינה ספציפית אשר לאחר שזו החלה לסוג מההתקשרות עם הנאשם, הוא החל מאיים עליה ואף מימש חלק מאיומיו בכך שפרסם תמונה שלה עם כותרת מבזה. נטען כי מדובר בנאשם שפלש לפרטיותה של המתלוננת באמצעות מחשב, תוך פגיעה משמעותית במגוון ערכים.

המאשימה טוענת כי מסוכנותו של הנאשם באה לידי ביטוי הן בתסקיר שהוגש בעניינו והן בחוות הדעת של המרכז להערכת מסוכנות. נטען כי עולה מהתסקיר כי הגם שהנאשם הודה בפני בית המשפט, אחריותו למעשיו מתבטאת באופן חלקי ופורמאלי. שירות המבחן בהעריכו את הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום מוצא כי מדובר בנאשם שלא מתחבר לקיומו של צורך בבחינת דפוסי התנהגותו והמניעים שהובילו אותו לביצוע העבירה ובהעדר תהליך טיפולי לצד המאפיינים שפורטו בהרחבה בתסקיר, העריכו שהסיכון להישנות העבירה בעתיד הינו גבוה. כן הומלץ על הטלת עונש הרתעתי שיחדד עבורו את גבולות המותר והאסור ויעזור לחבר אותו לפסול שבהתנהגותו וישנה המלצה להמליץ לשב"ס על בדיקת אפשרות השתלבותו בהליך טיפולי לעברייני מין בכלא. נטען כי הערכת המסוכנות של המרכז להערכת מסוכנות מלמדת על רמת מסוכנות מינית ברמה בינונית - נמוכה. גם כאן ישנה הסתייגות מלקיחת אחריות וציון שרמת מודעותו העצמית ויכולתו להגיע לתובנות ביחס למעשיו היא מועטה. המאשימה טוענת כי לאור כל זאת מקרה זה מחייב השתתפות עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית.

המאשימה מציינת שקיימת פסיקה מעטה מאוד בנושא עבירות אלה, שהינן עבירות חדשות יחסית. עוד מבקשת המאשימה להתחשב בתסקיר שהוגש בעניינה של נפגעת העבירה, אשר הינו רלוונטי הן לעניין העונש והן לעניין הפיצוי אשר ראוי שייגזר על הנאשם לשלם למתלוננת שנפגעה ממעשיו.

ב"כ הנאשם טען כי טרם מעצרו של הנאשם וכפי שעלה מחומר החקירה, הנאשם סגר את דף הפייסבוק ולא היו עוד שיחות בינו לבין הנערה הקטינה. נטען כי טרם מעצרו הפנים הנאשם את טעותו ולכן סגר את דף הפייסבוק. עוד נטען כי הנאשם היה בן 19 בעת ביצוע המעשים, רק כ-6 שנים מבוגר יותר מהנערה הקטינה. נטען כי מרווח השנים ביניהם צריך להיזקף כשיקול לקולא לטובתו של הנאשם מאחר שאין מדובר באדם מבוגר בימים מול קטינה צעירה בימים.

עוד טוען ב"כ הנאשם כי טיב המעשים שבוצעו ובהם הודה הנאשם ונטל עליהם אחריות הוא ניהול שיחה עם הקטינה, אשר התפתחה משני הכיוונים. השיחות היו דו סטריות. הוא יזם את השיחה, היא שיתפה פעולה באופן מלא. נטען כי אין מדובר בקטינה תמימה ויש להתחשב בנסיבות המעשה. נטען כי אין מדובר בבחור שכפה עצמו על הקטינה, אלא במערכת יחסים שהתפתחה בכיוון מסוים. ב"כ הנאשם טוען כי מדובר בעבירות המהוות אירוע אחד ולא מספר של אירועים.

ב"כ הנאשם טוען עוד כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום המתוקן, נטל אחריות מלאה על מעשיו וזאת בלי שהיה הסדר טיעון לעניין העונש. נטען כי ההודאה מבטאת נטילת אחריות מלאה על מעשיו והבנה של חומרת המעשים. עוד נטען כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם מערכת המסוכנות במרכז להערכת מסוכנות, נטל אחריות על מעשיו והפנים את טעותו. הוא חש שגרם למתלוננת עוול ומוכן לבקש את סליחתה ולפצות אותה. הוא אמר שהפנים את טעותו ולא יחזור על הטעות שביצע. נטען כי מאחר שזו עבירה ראשונה הוא היה סבור שאינו זקוק לטיפול אך הוא מוכן לעבור כל טיפול שיידרש. עוד נטען כי נאמר על ידי מערכת המסוכנות כי הפעולה שבוצעה על ידו היא חריג לנסיבות חייו וכי הנאשם פעל ללא מודעות מלאה למשמעות מעשיו או תוצאותיהם. כמו כן, נקבע כי אין מדובר בסטייה מינית. עוד ציינה מערכת המסוכנות כי מדובר בנאשם שמשתייך למגדר וקבוצה של אנשים שמעולם לא הייתה להם כוונה להיפגש עם המתלוננת או נפגעת העבירה. נטען כי זה מעמיד את הנאשם ברף הנמוך של המסוכנות שנובעת מן העבירות.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם שלא נשקפת ממנו מסוכנות כלפי הנערה או כלפי אוכלוסייה מוגדרת. נטען כי הנאשם הבין את טעותו, מתחרט ושואף להשתקם. שואף לנהל אורח חיים תקין, להתחתן ולנהל חיי משפחה וכל אלה נקבעו כגורמים מפחיתים סיכון. נטען כי בתסקיר המבחן האחרון שניתן בעניינו של הנאשם חל שינוי. נטען כי בתסקיר הראשון נאמר שהאחריות שנטל הנאשם הינה פורמאלית ובהעדר הליך טיפולי קיים סיכון להישנות העבירה. נטען כי שליחתו של הנאשם למאסר בפועל תסכל כל הליך שיקום עתידי. נטען כי הנאשם מוכן לנקוט בכל הליך שיקומי שיגזור עליו בית המשפט, לרבות העמדתו בצו מבחן. נטען כי שליחתו של בחור ללא עבר פלילי לסביבה עבריינית יכולה לסכל את השיקום.

ב"כ הנאשם מפנה לתסקיר המשלים שניתן בו נרשם שקיים סיכוי להישנות העבירה, אך לא צוין האם הסיכון הוא גבוה. נטען כי אילו סברה קצינת המבחן כי הסיכון גבוה, חזקה שהייתה רושמת זאת. כן נטען כי בתסקיר המשלים קצינת המבחן אינה מתייחסת לעונש וממליצה על עונש הרתעתי שיחדד את גבולות המותר והאסור. נטען כי מדובר בבחור שמגיע ממשפחה דתית נורמטיבית שמעולם לא הסתבכה בפלילים. נטען כי עצם ניהול ההליך מהווה עבורו כתם וקלון. נטען כי הנאשם שהה במעצר משך כ-20 ימים ולאחר מכן שישה חודשים וחצי במעצר בית מלא ולאחר מכן מעצר בית חלקי ולא הפר את הוראות בית המשפט. נטען כי ההרתעה כבר הושגה בתיק זה ויש להטיל עונשים צופי פני עתיד כדי

לאפשר לנאשם להשתקם ולהשתלב חזרה בחברה.

עוד טוען ב"כ הנאשם כי העבירה לא לוותה בתכנון או תחכום. העבירה בוצעה מהמחשב בביתו של הנאשם. הוא לא ניסה לשבש את החקירה. מדובר במעשה ילדותי. נטען כי יש להתייחס למצבו הנפשי באותה עת, לאירוע מחלה שעבר דודו ולפרידתו מחברתו משכבר הימים, אשר תרמו לביצוע העבירה. מבוקש לקבוע מתחם ענישה הולם לאירוע, ברף הנמוך להטיל צו מבחן ועונש צופה פני עתיד, בצד פיצוי למתלוננת, וברף העליון מאסר שלא יעלה על 6 חודשים ואשר ירוצה בעבודות שירות. נטען כי ניתן להשיג את מטרת הענישה בפיקוח גורמים מקצועיים. נטען כי הנאשם סועד את אמו שסובלת מליקוי ראייה ומחזיקה בתעודת עיוור ומשמש כי ימינה. הנאשם עובד לפרנסת המשפחה, אשר סובלת מבעיות כלכליות.

הנאשם עצמו אמר שהוא מבקש סליחה ומתחרט על מעשיו. מודה שטעה. טוען שהיה בן 19 ולא ידע שזה אסור. טוען שקיבל עונש גדול והוא מתחרט. עשה בוושה למשפחה ומבטיח שלא יעשה זאת שוב. טוען שהוא עובד ולמד קונדיטוריה. עובד מ-2012 עם תעודת שף קונדיטוריה.

התסקירים והערכת המסוכנות שהוגשו

תסקיר המבחן הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם סוקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, שהינו רווק, בן 21, המתגורר בבית הוריו בחיפה ועבד באולמות אירועים. בעת ששהה במעצר בית חלקי בבית דודו בחיפה עבד הנאשם בקונדיטוריה שבבעלות הדוד. אביו של הנאשם בדרך כלל עבד באופן מקוטע. כעת אינו עובד, גם על רקע הסתכנותו של הנאשם. אמו אינה עובדת ומתקיימת מקצבת נכות על רקע קשיי ראייה. שירות המבחן ציין כי בהתייחסו לעבירה הנאשם קיבל אחריות חלקית ופורמאלית לביצועה. הנאשם טען בפני שירות המבחן כי יצר קשר עם המתלוננת מתוך החלטה ילדותית נעדרת כוונות מיניות או פוגעניות וייחס את הימשכות הקשר לרצונה של המתלוננת ולשיתוף הפעולה שחוה מצידה. הנאשם טען כי כאשר המתלוננת איימה להתלונן עליו הוא נלחץ וחשש ולכן איים עליה בחזרה. טען כי החלטתו לפרסם את התמונה שלה התגבשה באופן משותף בשיחה ביניהם ובידיעתה והסכמתה. שלל כוונות פוגעניות. הנאשם לא ביטא בפני שירות המבחן הבנה או חיבור לפגיעה רגשית במתלוננת. שירות המבחן ציין כי אין לנאשם הרשעות קודמות. במסגרת התסקיר הראשון שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לשותף בעולמו הרגשי, כי בשלותו הרגשית מצומצמת וכי הנאשם לא התחבר לקיומו של צורך בבחינת דפוסי התנהגותו והמניעים שהובילו לביצוע העבירה. שירות המבחן העריך כי בהעדר תהליך טיפולי הסיכון להישנות עבירה בעתיד הינו גבוה. לאור זאת, ולאור קשייו של הנאשם לקבל אחריות אקטיבית לביצוע העבירה לצד העדר חיבור מינימאלי לקיומה של נזקקות טיפולית, אין שירות המבחן בא בהמלצה טיפולית והמליץ על הטלת עונש הרתעתי שיחדד עבורו את גבולות המותר והאסור ויעזור לחברו לפסול בהתנהגותו. כן הומלץ כי במידה וישלח למאסר יש להמליץ לשירות בתי הסוהר על בדיקה לאפשרות השתלבותו בהליך טיפולי לעברייני מין בכלא.

בתסקיר המשלים שהוכן בעניינו של הנאשם לאחר ששירות המבחן עיין בממצאי דו"ח הערכת המסוכנות שהוכן בעניינו (כפי שיפורט בהמשך) ולאחר שנערכה שיחה נוספת עם הנאשם בשירות המבחן, צוין כי הנאשם חזר על עמדתו הקודמת לפיה אינו מזהה קיומה של נזקקות טיפולית וטען כי הפיק את הלקחים הנדרשים וביכולתו לשמור על אורח חיים מותאם ללא מעורבות נוספת בפלילים גם ללא השתלבות בהליך טיפולי. שירות המבחן ציין כי כאשר הנאשם

ממוקד בהתפתחותו המקצועית, מתקשה בקבלת אחריות אקטיבית לביצוע העבירה ונעדר מודעות לקיומה של נזקקות טיפולית, ללא רצון לעבור תהליך של התבוננות אישית, שירות המבחן מעריך כי הסיכון להישנות העבירה בעתיד הינו קיים ולכן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו וממליץ על הטלת עונש הרתעתי שיחדד עבורו את גבולות המותר והאסור.

מחוות דעת והערכת מסוכנות שנערכה בהתאם לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו - 2006, עולה כי הנאשם לוקח אחריות למעורבותו בעבירות אך אינו חש צורך בקבלת טיפול. נקבע כי הנאשם פעל ללא מודעות מלאה למשמעות מעשיו ותוצאותיהם. מבטא בוושה ביחס לכך אך התקשה להתמודד עם משמעות מעשיו ומעורבותו בעבירות מסוג זה. נקבע כי מתוך הבדיקה ומתוך הפנומנולוגיה של העבירות מדובר בעבירות מתחום משיכה מינית הבפילית - מונח המתייחס להעדפה מינית למתבגרות צעירות בגיל 11 - 14 - לא מדובר בסטייה מינית. עוד נכתב כי מדובר במקרה זה בשימוש בתמונות וביצירת קשר מקוון ללא מטרה להגיע למפגש אמיתי, וכדי לקבל ריגוש והגעה לסיפוק מיני באופן לא מאיים כיוון שאינו מזוהה על ידי הקורבן. נכתב בחוות הדעת כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד ונמצא בקשר תקין עם בני משפחתו אשר יודעים על מעורבותו בעבירות. הודה בביצוע העבירות ואף שיתף במעשיו בתחום המיני. מבין כי פגע ואף מבטא אמפטיה מסוימת כלפי המתלוננת. מביע חרטה על מעשיו ומבטא הבנה ביחס לסיכון שבשימוש המחשב בחייו. שואף לחיי משפחה תקינים ולעיתיד נורמטיבי - גורמים המפחיתים מסוכנות. מאידך צוין כי הנאשם אינו מעוניין בטיפול, מבטא בטחון לא מבוסס ביכולתו להימנע מעבירות גם ללא טיפול, מתקשה לגלות תובנה עמוקה ביחס למעשיו וממעיט מחומרתם, לצד השלכת אחריות גם על המתלוננת ושימוש בעיוותי חשיבה - גורמים מעלי מסוכנות להישנות העבירות. בסיכומו של דבר נקבע בחוות הדעת כי רמת המסוכנות המינית הינה בינונית - נמוכה.

מתסקיר נפגעת העבירה עולה כי העבירות שביצע הנאשם גרמו להשלכות קשות מבחינה נפשית אצל המתלוננת וניכר כי היא מראה סימנים רבים של תסמונת פוסט - טראומה המחייבת התערבות טיפולית מידית ועבודה מערכתית עמה ועם הוריה. בין היתר, נפגעו הדימוי העצמי ודימוי הגוף שלה, התעורר אף חשד להתפתחות הפרעת אכילה והיא מוצאת עצמה מתנהגת באופן פרברטי בחברה ללא שליטה והקשר עם הוריה נהיה יותר מורכב וקונפליקטואלי. הפגיעה במתלוננת למעשה העצימה קשיים רבים שהיו שם קודם והיא זקוקה לחוויית מוגנות וחוסן חברתי וכן עיבוד רגשי של הטראומה המינית וקבלת כלים לפיתוח חוסן נפשי והימנעות ממצבי סיכון. עוד נכתב בתסקיר כי סיומו של ההליך המשפטי באקט של ענישה של הנאשם עשויים להוות עבורה תחילתו של תהליך העצמה רגשית והכרה בכך שהיא אכן נפגעת תקיפה מינית וכי היא בעלת זכויות להגנה ואין לה כלל חלק ואחריות לדינאמיקה של העבירה.

שיקולי בית המשפט לעניין הענישה

קביעת מתחם העונש ההולם

בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו להביא בחשבון את העונש הקבוע בחוק למעשים שבגינם הורשע הנאשם, חומרת נסיבות המקרה ומכלול הנתונים הקשורים למעשה ולמבצע העבירה. מתחם העונש ההולם משקף קביעה ערכית לעונש ראוי, ואינו משקף, בהכרח, את הענישה המקובלת והרווחת בפסיקה קודמת, ובמיוחד בפסיקה שקדמה לכניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק העונשין.

בעניינו מדובר בעבירת מעשה מגונה אשר העונש המרבי בגין עבירה זו על פי סעיפים 348(ב) + 345(ב)(1) + סעיף 345(א)(2) לחוק העונשין הינו 10 שנות מאסר. כמו כן, מדובר בעבירת הטרדה מינית והתנכלות אשר העונש המרבי בגינה לפי סעיפים 3(א)(1)(2)(3)(4)(5)(5א) + (ב) + סעיף 4 + סעיף 5(א)(ב)(ג) לחוק למניעת הטרדה מינית הינו 4 שנות מאסר. בנוסף ביצע הנאשם עבירת סחיטה באיומים אשר העונש המרבי בגינה על פי סעיף 428 רישא לחוק העונשין הינו 7 שנות מאסר.

הערך החברתי שנפגע

העבירות שבהן הורשע הנאשם הינן בעיקרן עבירות אשר נועדו להגן על שלומו של הציבור ושל ציבור הקטינים מפני עברייני מין. כאשר עבירות מין כלפי קטינים מבוצעות באמצעות מחשב מדובר בנסיבות חמורות יותר ובתופעה המחייבת את התייחסותו של ביהמ"ש בבואו לשקול את שיקולי ההגנה על הציבור בכלל ועל הקטינים במיוחד. החובה להגן על קטינים המשתמשים ברשת האינטרנט ובאמצעי התקשורת והנחשפים לעברייני מין הפועלים באינטרנט מחייבת את בית המשפט להרתיע את הנאשמים בעבירות אלה בענישה מחמירה. יחד עם זאת, יש לשקול את נסיבותיו של כל מקרה ומקרה ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

בגדר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את חלקו של הנאשם בביצוע העבירה, כאשר הנאשם הוא האחראי לביצוע העבירות, ואת הנזק שנגרם ממעשיו, כפי שפורט היטב בתסקיר נפגעת העבירה שהוגש לבית המשפט. מכיוון שמדובר בנפגעת שהינה קטינה ייתכן שייגרמו עוד נזקים נוספים בעתיד, שלא ניתן לצפות אותם כעת. יש להתחשב גם בכך שהנאשם הינו בגיר אשר אמור להבין את חומרת מעשיו והייתה לו האפשרות להימנע מביצוע העבירה, למרות שמדובר בבגיר צעיר וכפי שפורט בתסקירים וחוות הדעת בעניינו ייתכן שלא היה מודע למשמעות המלאה ולכל תוצאות מעשיו.

כאמור לעיל, ביצוע העבירות באמצעות המחשב ורשת האינטרנט, תוך ניצול פערי המידע בין הצדדים והסתתרות מאחורי מעטה האנונימיות של הרשת ושימוש בזהות בדויה, מהווים שיקולים לחומרה והעובדה שפעולותיו של הנאשם נעדרו מגע פיזי אינה מפחיתה מחומרת העבירות. ראו: ע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פסק דין מיום 21.1.14), שם נכתבו הדברים הבאים הרלוונטיים גם לעניינו:

"חומרת המעשה מתחדדת במקרה דנא בהוספת המרכיב של ניצול פערי המידע בין הצדדים תוך הסתתרות מאחורי מעטה האנונימיות של הרשת ושימוש בזהות בדויה. המערער בנה לו זהות בדויה והתחזה לחיילת בת 18. הוא פעל בתכנון ובתחכום. לא רק זאת. פעולתו הופנתה כלפי קטינות המצויות בגיל ההתבגרות, תקופה המתאפיינת בסקרנות ורצון לדעת ולחוות חוויות חדשות. השילוב בן השניים יצר ציפייה למערכת אמון הדדית שהסתברה בסוף כמזויפת. כשקורבן העבירה הוא קטין, על החומרה הרגילה המתלווה למעשה העבירה נוסף עוד נדבך שמתאפיין בניצול ורמיסת כבודו של הנפגע. עבירות אלו מבוצעות תוך ניצול תמימותם של הקטינים והאמון שהם רוכשים לעברייני הבוגר. בית משפט זה חזר רבות על סלידתו מעבירות המבוצעות כלפי

קטינים והחשיבות להחמיר בענישה באותם מקרים כדי להביא להרתעה רחבה. בפסיקה צוין כי פער הגילאים מקנה ליחסים אלה את אופיים הפלילי אף מקום בו חלקן בוצע בהסכמה (ע"פ 6357/11 ברברמן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (23.6.2013); ע"פ 10139/09 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.4.2010))."

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

בגדר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש להביא בחשבון את הפגיעה של עצם ניהול ההליך והענישה בתיק זה בנאשם ובמשפחתו, בעיקר באמו אשר ככל הנראה מסתמכת עליו הן לפרנסה והן לעזרה ותמיכה לאור נכותה. יש להביא בחשבון את הודאתו של הנאשם במעשיו וכן את חרטתו על מעשיו, למרות שמהתסקירים שהוגשו לביהמ"ש עולה כי ייתכן שהחרטה פורמאלית ואינה אמיתית וכנה. הנאשם נוטה יותר לעסוק בעצמו ובנזק שנגרם לו מניהול ההליך ומתקשה להבין את הנזק שנגרם למתלוננת ממעשיו. כמו כן, הינו מתקשה לראות צורך בקבלת טיפול. כן יש להביא בחשבון את נסיבותיו של הנאשם, כפי שפורטו גם בתסקירים שהוגשו לבית המשפט. יש להביא בחשבון את נכונותו של הנאשם לפצות את המתלוננת, למרות שבא כוחו טען כי יכולתו הכלכלית אינה גדולה. יש להביא בחשבון את העדר העבר הפלילי ואת גילו הצעיר של הנאשם, אשר הינו בגיר צעיר, על כל המשתמע מכך. כאמור, מהתסקירים שהוגשו לבית המשפט עולה כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע אירועים משמעותיים שאירעו לו בעת האחרונה, כי רמת מודעותו העצמית ויכולתו להגיע לתובנות ביחס למעשיו הינה מועטה, יש לשער כי הדבר נובע גם מגילו הצעיר בעת ביצוע העבירות.

מתחם העונש ההולם וסטייה מהמתחם

הצדדים הציגו בפני ביהמ"ש פסיקה מצומצמת שכן הפסיקה הקיימת בעבירות מהסוג הזה, שהינן עבירות חדשות יחסית, אינה רבה. בין היתר, הוצגו בפני ביהמ"ש פסקי הדין הבאים:

ע"פ 2656/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פסק דין מיום 21.1.14) - ריבוי עבירות מין כלפי קטינות איתן יצר הנאשם קשר דרך האינטרנט, סחיטה באיומים, הטרדה מינית ופרסום והצגת תועבה - נקבע מתחם בין שנה ל-4 שנות מאסר, עונש של שנתיים מאסר בפועל, שנתיים מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננות - היה מדובר שם בשלושה אישומים ונאשם עם תסקיר חיובי ונכונות לפיצוי;

ת.פ. 36881-07-11 של בית המשפט המחוזי בחיפה - הנאשם עבד כאב בית בבית ספר והיה מקורב לילדים - ביצע בהם מעשים מגונים והטרדה מינית - הוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר על תנאי;

תפ"ח 1137/07 של בית המשפט המחוזי בתל אביב - הנאשם הורשע בעבירות מין על רקע תחקיר ערוץ 10 שנגע לסכנות לקטינים ברשת האינטרנט - שם לא נגרם נזק לקורבן כי היה מדובר בתחקירן שהתחזה לקטינה - הוטל צו מבחן למשך שנה, מאסר על תנאי ושל"צ;

ת.פ. 1259/07 של בית משפט השלום בחדרה - נאשם שהתכתב עם קטינה כבת 14 באמצעות המחשב והזדהה בשם כוזב של נער כבן 15 שנה - התקשר אליה וביקש להיפגש עמה למרות שסירבה, איים עליה ועל אביה. כמו כן ביצע עבירות נגד תחקירניות של התוכנית "כלבוטק" אשר הציגו עצמן כקטינות - הוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל, 12

חודשי מאסר על תנאי, קנס ופיצוי לקטינה.

יצוין כי מטבע הדברים, הפסיקה שאליה הפנו ב"כ הצדדים אינה משקפת את עובדות המקרה הנוכחי ואינה זהה לנסיבות מקרה זה.

בהביאי בחשבון את נתוני המקרה כפי שפורטו, סבורני כי יש לאמץ מתחם ענישה התואם את דרגת החומרה של המעשים, שאינו ברף העליון.

לאור המפורט לעיל, סבורני כי יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם במקרה זה בין 4 חודשי מאסר בפועל, אשר יכול ירוצו בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל, בלויית עונשים נלווים כגון מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

בנסיבות העניין אינני סבור כי יש מקום במקרה זה לסטות ממתחם הענישה ומהעונש ההולם.

בשים לב לנזקי המתלוננת, ותוך התחשבות בעונש שייגזר על הנאשם, שאינו חמור, סבור אני כי זה המקרה המתאים בו על הנאשם לפתות את נפגעת העבירה פיצוי משמעותי. עניין זה יובא לידי ביטוי בגזר הדין.

סיכום הענישה וגזר הדין

בהביאי בחשבון את השיקולים הכוללים את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את גילו הצעיר של הנאשם, העדר עבר פלילי והודאתו, אך מאידך את המעשים החמורים והנזק שנגרם למתלוננת כאמור בתסקיר נפגעת העבירה, סבורני כי יש להטיל במקרה זה ענישה שאינה ברף העליון של המתחם שנקבע.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, הנני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות במועצה הדתית נשר (רח' צבר 19 נשר). הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 19.10.15 שעה 09:00 במפקדת עבודות השירות, בימ"ר עמקים המצוי במתחם תחנת משטרת טבריה בכתובת דרך הציונות 14 טבריה. טלפונים: 04-6728405, 04-6728421, 08-9775099. עליו לתאם את סדרי עבודתו עם המפקח האחראי רס"ר יאיר כהן טל' 0506096452.

הובהר לנאשם כי אם יפר את הוראות הממונה על עבודות השירות או המעסיק ו/או אם יבצע עבירה נוספת כל שהיא בתקופת ריצוי עבודות השירות כי אז ניתן יהיה להפקיע את עבודות השירות באופן שבו יהיה עליו לרצות את עונש המאסר כמאסר בפועל במתקן כליאה.

כמו כן, הנני גוזר על הנאשם מאסר מותנה של 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור העבירות בהן הורשע וזאת בתוך שלוש שנים מהיום ויורשע בגינן;

הנני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננת לשלם לה פיצוי כספי בסך של 20,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.8.15 ובכל 10 לכל חודש שלאחריו. אדגיש כי בית המשפט לא אמד את מלוא נזקיה של המתלוננת ופתוחה בפניה הדרך לתבוע את נזקיה בהליך אזרחי מתאים, כפי שתמצא לנכון.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' אב תשע"ה, 19
יולי 2015, במעמד הנאשם,
ב"כ הנאשם וב"כ המאשימה.
ר' שפירא, ס. נשיא